

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Π συνδρομηταί ειναι προπληρωτά υποχρεωτικοί:			
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ		ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ	
Ετησία	Σελ. 10	Ετησία	Σελ. 12
Εξαμηνος	» 5	Εξαμηνος	» 7

Την έκαστου φύλλου γράσει 2.

THE ALBANY

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—'Αγορὰ Κύκκου 'Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ Ι'

APIO. 477

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρον).

τῇ 21ῃ Μαΐου 1915.

BE A F I Σ K A T X A P M A T Ω N Π A N E A A H N Ω N

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ Ἑλληνική Ἐκκλησία ἄγει σήμερον τὴν ἐπέτειον τῆς τοῦ Ἰσαποστόλου Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου καὶ τῆς Βασιλομήτορος "Οσίας Ἑλένης" εὐχαρισμοῦσα καὶ τιμῶσα τὸν κραταῖον ὑπερασπιστὴν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ νικηφόρον πολέμονος τῆς εἰδωλοκρατίας. Κωνσταντίνος ὁ Μέγας ἐγένετο σκεδὸς ἐλεγκτὸν τῆς Θείας Προνοίας καὶ μέγας ἀληθὲς τῆς χριστιανικῆς πίστεως κυριότατος θεοσιστὴς καὶ κράτος τῆς αἰωνίας θεοσευκτικῆς πλάνης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ κυριότατος τοῦ κόσμου ἀναδέξας τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν θεοσεσίαν τοῦ ἐνανθρωπήσαντος καὶ σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος Θεανθρώπου.

Κωνσταντίνος ὁ Μέγας τιμᾶται ὑπερῶς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς
φιλῆς διότι ἐγένετο δημιουργὸς τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως αὐ-
τῆς καὶ ἰδρυτῆς τῆς Ἀνατολικῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἥτις
μοιραῖος καὶ ἀναποτρέπτος ἀπέβη Αὐτοκρατορία Ἑλληνική.

Μεταθέσας τὴν πρωτεύουσαν τῆς ῥωμαϊκῆς τότε κοσμοκρατορίας ἀπὸ τῆς στασιασσοῦσης καὶ κατειδωλῆς Ρώμης εἰς τὴν παλαιάφρονον Βυζάντιον κατὰ τὸν Βόσπορον, ὅπου ἐνοῦται ὁ Εὐξείνιος πελάγος τῆς Μεσογείου καὶ ἄπαιτον σφειδὸν ἀλλήλων Ἀσία καὶ Εὐρώπη, μεθίδουσα τὴν πρωτεύουσαν κατὰ κόσμον ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ Ἑλληνοχριστιανισμοῦ καὶ παρσεκεύασε τὴν ἀσφαλῆ ἐκκρατήσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλληνικῆς φύλης.

Τὸ πολιτικὸν μεγαλεῖον καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ λαμπρότης τῆς Νέας Ρώμης, τῆς Πόλεως τοῦ Κωνσταντινίου, προσέδωκεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ἐξαιρετικὴν αἰγλήν καὶ ἀσθεντίαν καὶ ἀνέδειξεν αὐτὴν ἀληθὴ διδασκαλίαν τῆς Οἰκουμένης. Ἐπειδὴ δὲ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐν τῷ καθολικώτερον τύπῳ αὐτῆς εἶχεν ὡς μοναδικὸν ὄργανον καὶ τὸν ἱερωτικόν, καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ πάσης τῆς πνευματικῆς δράσεως αὐτῆς, μετὰ τοῦ πλεονάζοντος κατὰ τὰς ἀνατολικὰς χώρας Ἑλληνικοῦ καὶ Ἑλληνοφώνου πληθυσμοῦ, ἐπέβαλεν αὐτὴν καὶ ὡς ἐπίσημον γλῶσσαν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἐν τέλει ἡ Αὐτοκρατορία αὐτὴ ἀπέβη καθολικολογικὴ Ἑλληνική.

Τὸ Βυζάντιον διὰ τοῦ συντελεσθέντος οὕτω ἀναζωοοισμοῦ πνευματικοῦ καὶ ἡθικοῦ τῶν πληθυσμῶν τῆς αὐτοκρατορίας ἀπέβη ἀληθὴς πνευματικὴ κολυμβήθρα τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀπέβη ἐν πρώτῳ ἀποστολικὸν κέντρον τοῦ χριστιανισμοῦ, οὗτον τὴν ἐνεργητικὴν ἐπίδρασιν ἐξέτεινεν ἐπὶ πάντα· τοὺς ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ λαοὺς καὶ τοὺς ἐμὸρους ταύτῃ, καὶ τὸ χριστιανικὸν κήρυγμα καὶ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν μετέδιδε διὰ τῆς τελείας καὶ θείας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὥστε μετὰ τῆς βυζαντινῆς ἀναμορφώσεως συντελεῖται καὶ ἡ ἄλλη πνευματικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ ἀναμορφωσις αὐτοῦς τῆς αὐτοκρατορίας.

Ἀπλὴ σύγκριστις τῆς ὀργιζομένης ἐν Ρώμῃ εἰς τὰ ἀμφοτέ-
τρα καὶ τὰ βαλάντια καὶ τὴν καταγῶγια πάσης ἐξαχρεώσεως καὶ
διαφθορᾶς πρὸς τὴν σεμνὴν καὶ εὐσεβῆ καὶ μεγαλοφυῶν Κοιν-
σταντινοῦπολιν καταδιγνέει τὴν ἀπαράμιλλον ὑπεροχὴν τοῦ Ἑλ-
ληνοχριστιανικοῦ κόσμου τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν ρωμαϊκὸν κόσμον
τῆς Δύσεως. Ὁ ὑπερχλίτης βίος τῆς Ἀνατολῆς Ἀυτοκρατορίας,
βίος διηνεκῶν πολέμων κατὰ βαρβάρικων ἐπιδρομῶν, εἶνε τοῦ μέ-
γιστον ἐν τῇ ἱστορίᾳ κατάρθωμα καὶ τοῦ ὑψηλότερου τρόπου
νίκης τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαρικότητος καὶ ἡ ἀνθρωπότης
ἅπασα μετ' εὐγνωμοσύνης ὁφείλει γὰρ ἀποβλέπει πρὸς τὴν ὑπεροχὴν
ἐκείνην περιόδου τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας.

Ἡ πατική καὶ ἡ διαμαρτυρούμενη εἶς ἑσπερίᾳ ὑπὸ ἰβησιζακίας
 μᾶλλον καὶ μῖσος ὑποτιμᾷ τὴν ὑπέροχον προσωπικότητα τοῦ
 Κωνσταντίνου ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ ἑκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ, μὴ
 συγκαταλόγῃ εἰς αὐτὸν τὴν μετὰ τὴν εἰς πρωτεύουσας ἀπὸ τῆς
 Δύσεως εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλληνικῆς
 φυλῆς καὶ μετ' αὐτῆς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐδραίωσιν τῆς Ὁρθο-
 δόξης Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ ἱστορία, ἂν γίνεταί ἀδίκως ἐπὶ χρόνον ὁσονδήποτε, ὑπ' ἀνάγκης θὰ ἀποδώσῃ δικαιοσύνην καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῇ ἡρώεσσι ἀποδοδιδόμενη ἀγ' ὅσον ἡ βίβανταξὶς ἱστορίᾳ μετέσται καὶ ἐρευνᾶται ὑπὸ ἀποκαταλήψεων καὶ παρ' ἐπιστήμων παρ' αὐτῶν ποσὴν ἀνδρῶν

Οι Ἕλληνας δὲν εἶχαν ἀνάγκη νὰ διδάσκωμεν ὑπὸ τῆς ἐν-
γράφου ἱστορίας τὴν πτερυγλιετὴ περίοδον τῆς βυζαντινῆς αὐ-
τοκρατορίας, διότι ἔβλεπεν ἐν αὐτῇ καὶ ἐτηρεῶσθαι τὸν αὐτὸν
παρθένον καὶ μαχόμενον, ὥστε νὰ παραμένῃ ἀνεξέλιπτος ἀπὸ τῆς
βαθέως καὶ τῆς διαρκούς τῆς γυνῆς ἡμῶν.

11 Ἡ Ἑλληνιστὶ γυνὴ διετήρησε ζωντανὴν καὶ ἐμυμνον τὴν πύστιν ἀνάμνησιν τῆς περιόδου ἐξείνης καὶ οὐδέποτε ἔλατσε καὶ κατὰ τοὺς λογισμοτάτους χρόνους τοῦ ἐθνικοῦ βίου αὐτῆς νὰ ἀναπο-
λῇ αὐτὴν μὲτ' ἑλευθερίας καὶ νὰ πιστεύῃ μετὰ πίστεως θρη-
σκευτικῆς εἰς τὴν ἀναγέννησιν αὐτῆς.

Τοσοῦτον βαθεῖα καὶ ἀνατάσσαςτος παύεινεν ἡ ἀκμήνῃς αὐ-
 τη, ὥστε, ὅτι μετὰ τὴν κατὰλυσιν τῆς Βυζαντινᾶς αὐτοκρατορίας
 τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐγκαταλείφθη ὑπὸ πάντων τῶν λογισμῶν
 αὐτοῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἥντιν ἡ Ἑκκλησία, ἐν τῷ στρατῷ, περιέπεσον
 εἰς ἑορδαὶν θάνατον, ἐν τῇ Ἑκκλῃ ἐν τῷ ἑορῶ ἐκείνῳ νὰ διατηρη-

Χίλρε, Ηβασίλχχ τοῦ Πένουρ καὶ τῶν Ηβανελήνων Χίρμα.
 Ηβὸς Σὲ κροτεροῦμαι ὅλοι γογγύονα νὰ σκαθῶλξ.
 Ηβ1 ὁ Χροστεῖτοξ νὰ σόρη το βλακὸς Ηβὸς τ' ἔρμα.
 Ηβ2 ἔκλει μαχθ. ποῖς Σὸς πρῆπει νὰ Σὲ πῶρη νὰ στεφῶλξ?

Ι. ΠΕΡΔΙΟΣ

ση ἀμυδρὰς ἀκτῖνες φωτὸς ἀπὸ τῶν μεμαζομένων ἀναμνήσεων
του καὶ τὰ παρηγορητὰ καὶ ὀδυνητικὰ ἐκ τούτων ἐν μέσῳ
τοῦ ψυχαστοῦ ἀσθένει τῆς βασιβαδίστης τυραννίας.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΡ' ΕΛΛΗΣΙΝ.

Ἐν τῇ ὁνόματι **Ἰωάννου τοῦ Κενυῶνος** συγγενεῶταί, ἀδελφοί καὶ φίλοι, ὑποχρεωτικῶς ἐκείνη περίοδος, καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καθά-
γισσασα τὴν μνήμην τοῦ ἱεραρχοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς
Βασιλείας του. Ἐλένης τὴν τιμὴν καὶ προσέβηκεν αὐτὸν ἐπει-
καὶ τελεῖ πανηγυρικῶτα ἀναμνησκόμενη εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ Ἐλ-
ληνοχριστιανικοῦ κόσμου ὅτι μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔβησεν οἴ-
κτου ὁδὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καθόλου τῆς ἀν-
θρωπότητος.

Τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος ἔφεραν καὶ ὅλην τὴν ὑπερχυλιετὴ περιόδον ἔνδεκα αὐτοκράτορες, κατὰ σύμπτωσιν δὲ ἣς ἢ ἐξήγησις ἐναποτίκεται εἰς τὰς ἀνέφεσι νήτους βουλὰς τῆς Θεῆς Προνοίας. Ὁ τελευταῖος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αὐτοκράτωρ ἔφερε τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος, ἀνιῶν εἰς γνησιώτατον γένος Ἑλλήνων καὶ πατρὸς τῆς ἀνδύου του δευτοῦ ἀδελφίου. Ἀγωνίας πρὸς ἀποκρούσιν τῆς νικηφόρου ἐπιδρομῆς τῶν Τούρκων, κατὰ τῆς Κυρίας Ἑλλάδος καὶ τῆς Πελοποννήσου ἴδμεν.

Ὁ Κωνσταντῖνος ΙΑ΄ Παλαιολόγος ὁ Ἀρχιερέης ἐγένετο ὁ τελευταῖος Ἕλλην τοῦ Βυζαντίου, ὡς ὁ μεγαλοπολίτης γιζοπορὴ τοῦ γέμισσιζοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ ὁλοπρεπὴς Κωνσταντινούπολις συνκεκλόνησ' ἐκδηλώματα τῇ
ἔθνησιν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐθεοφόρηθ' ὡς μεγίστη ἐθνι-
κή συναγωγή, καίτοι καὶ τὸ κράτος τῆς Πόλεως δὴν ἔξεστίναι το πέραν
τοῦ κοινικοῦ ὁριζήσαντος αὐτῆς.

Ἡ ἀπαράκλητος ὁδὸς ἀνάσσει τῆς ἐπαρρητιανοφρονεῖας καὶ ἡ ἐλληνικὸς ἡρωϊσμός· μετὰ τὴν ζωοποιήσαντες ἐπαρρητιανότητα τὸν τε λυταῖαν αὐτοκαταποροῦς ἐξήγγειλαν τὸν θαυμασμόν καὶ τὸν ἐνθὺλον σισαμόν τοῦ ἐλληνικοῦ νόμου· ὅστις ἐν αὐτοῖς εἶδος ὑψίστης παρηγορίας καὶ ἡγήτορος τὴν ἀκαταγέλητον πίστιν ἐπὶ τὴν μέλλουσαν ἀναγέννησιν.

Περὶον ὥς ἔπεισαν ὁ Κωνσταντῖνος· ἸΑ' ἀπεθεώθη ἐν τῇ ἔθνῳ
καὶ συνειδέσθαι τοῦ Ἑλληνικοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ὅστις ἀπὸ τῆς
χριστιανικῆς πίστεως ἔμαθε νὰ πιστεῖ εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ
τὴν ἀθάνασιν τῶν μεγάλων ἁγίων καὶ εἰς τὴν ἀναπόφρακτον ἀ-
νάστασιν τῶν ἐθνικῶν καὶ μεγάλων ἰδεωδῶν.

Ἐν τῇ-πλοτεῖ ταύτῃ διήγαγεν ἐν στυγεράῳ δουλωσύνῃ ἐπὶ αἰῶνας καὶ ἔζη καὶ ἀνέστην ζωογονούμενος ὑπὸ τοῦ ἐλπίδων, ὡς ὑπεξέ-
καιον αἱ ἀπὸ γενεῆς εἰς γενεάν μεταβιβαζόμεναι καὶ ἐξαγιαζόμε-
ναι μεγάλαι καὶ ἱεραὶ παραδόσεις, ὧν κέντρον καὶ πηγὴ ἐγένετο
ἡ ῥηαυτικὴ καὶ μαρτυρικὴ ἅμα μορφὴ τοῦ Κωνσταντίνου ΙΔ' Παλαι-
ολόγου.

Τὸ ὄνομα τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἱδρυτοῦ τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως καὶ μεγάλου ἀθλητοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐτέληρον τὴν θεη-
σευτικὴν συνειδησὶν τῶν Ἑλλήνων, ἐνθ' ὃ Κωνσταντίνος ΙΑ' ὁ
Δυναστεύσας ἔξηγειρε καὶ ἐνεθουάμαστον τὴν ἐθνικὴν συνειδησὶν αὐτοῦ,
καὶ κατὰ τὸς τοῦ ἀξιοθαυμάστου ἐνηρημονίετο οὕτως ἐν τῇ Ἑλλη-
νικῇ ψυχῇ ἡ θεησευτικὴ μετὰ τῆς ἐθνικῆς πίστεως, καὶ ἡ θεία
αὕτη ἀρμονία ἀπετέλεσε τὴν ζωογόγον φλόγα τῆς ἐθνικῆς ζωῆς
καὶ ὑπάρξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ δι' ὅλου τοῦ παγεροῦ χειμῶνος τῆς
θεστυνοῦς τυραννίας.

Οὐδέποτε διὰ τοῦτο ἀπέλιπε τὸν Ἑλληνισμὸν ἡ πίστις ἐπὶ τὴν
ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀναβίωσιν καὶ ἀναγέννησιν τοῦ, ἡ πίστις
ἴσως αὕτη ποιεῖσθαι τὴν μεγίστην ἔντασιν αὐτῆς μετὰ τὴν ἀπε-
λευθέρωσιν τοῦ μεξονος μέρους τῆς κλασσικῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξε-
δηλώθη λαμπρῶς ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς συλλήψεως τῆς Βασιλείας
(Οἶ-μας. —

Ο ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΟΥΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

“Ὅσον καὶ ἂν ἠγάπησεν τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνας ὁ πρῶ-
τος βιολεὺς αὐτῆς· Ὁθων καὶ ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία, ἐν τῇ ἀγάπῃ
των ἐτύχηε μέγα κενόν, ἡ ἄλλειψις διαδόχου ἀπὸ τῶν σπυλαγγων
αὐτῶν καὶ οὐχὶ ἀπὸ συγγενιῶν δεσμών. Ἐδέχθησαν οἱ Ἕλληνας
ἄλλογενὴς Βασιλεὺς αὐτοῦν, διότι εἶχεν ἐξαγαγῶσθαι τὰ βασιλεῖα
γῆνι τοῦ Βυζαντίου καὶ ἐπὶ τῇ ἑλπίδι ὅτι ταχέως ἡ ἐπεύσα-
κτος δυναστεία θὰ ἐξηλληνίζετο διὰ τοῦ πρώτου διαδόχου αὐτῆς.
Ὅστις σπυλῶν θεῖς καὶ γεννηθεὶς ἐπὶ τῆς Ἑλληνίδος γῆς καὶ ὑπὸ
τὴν Ἑλληνικὴν σφαιρὸν καὶ βαπτιζόμενος ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Χρι-
στιανικῇ πίστει θὰ ἀπέβαινε γνήσιος διάδοχος καὶ κληρονόμος
τοῦ Κωνσταντίνου ΙΑ' τοῦ Μαθημαρμένου Βασιλεῖα, καὶ θὰ ἀ-
νεδέχοντο ὁ ἥρωας τῶν ἐθνικῶν θρύλλων καὶ παραδόσεων τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἀληθομύνητον εἰς τοὺς ἐν ἡλικίᾳ ἤδη πάραμείνει τὸ ἱερὸν οἶκος
ὅπερ διέδραμε τὸν Ἑλληνισμόν μετὰ τῆς χαρμᾶς ἀναγγελίας
τῆς συλλήψεως καὶ τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας μέχρι
καὶ αὐτὸν τῶν νηπιῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἐν τῇ ἀναγγελίᾳ ταύτῃ ἐγεννήθη ἡ πεποίθις, ὅτι τὸ βασιλικὸν ἔμβροτον ἔδει πάντως· ἵνα ἦεν ἄρzen καὶ οὐδὲν ἄλλο ὄνομα ἔδει ἵνα ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸ γεννώμενον εἰμὴ **ἱκωνστῆν ἁγίου**.

Πρὸ ἐνὸς ἀκριβῶς ἔτους ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐπετείῳ ἐξέδμεν εἰς

τὰς στήλας ταύτας τὴν ἑθνικὴν συγγένειαν καὶ τὸν ἔθνικόν ἐγθου-
σιασμόν τοῦ Πανελληνίου ἐπὶ τῇ γέννησιν καὶ βαπτίσει τοῦ πρῶ-
του Ἑλληνος Βασιλέως λαμβάνου καὶ πῶς ἀπεροφίθησαν τὰ ἐν-
δοξότερα καὶ λαμπρότερα Ἑλληνικά ὀνόματα τοῦ Μυτράδου, τοῦ
Λεωνίδου, τοῦ Θερμιστοκλέους, τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου
ἔτι καὶ μὴ γνῶμι καὶ ψῆφον καὶ τὸν Πανελληνίου ἀφροδίτου Ἑλλη-
νος ὀνομασάτω Κωνσταντίνος διὸτι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦτο ἡ Ἑλλη-
νικὴ διάδοσις ἡ Ἑλλη-ν. καθὼς ἀνέλαττε τὴν ὑπαρχομένην ἰστορίαν τῇ
Βυζαντινῇ Αυτοκρατορίᾳ καὶ δι' αὐτὴν ἐσυμβόλιζε τὴν εὐρείαν
καὶ ῥηφὴν ἀντιληφὴν τῆς ἑθνικῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀ-
πληγαιμένης καὶ κεκαθαρωμένης ἀπὸ πάσης ξένης ἐπιδράσεως διὰ
τοσοῦτον προετιμωμένη καὶ κυνδυνών.

6. — Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Τὴν διαγωγὴν καὶ καθαρότητα τῆς ἀντιλήψεως ταύτης λαμπρῶς παρέστησεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τὴν 17 Ἰβρίου 1868 ὁ ἀσημένσιος Τιμολέων Φιλήμων οὗτος ὁ ἡλίμπια ἀρχαῖκή φυσιογνωμία παραμένει ἐντετυπωμένῃ ἐν τῇ νηπιῇ ἐξέλιον ὅσοι ἰδόντες αὐτὸν ἀπὸ ἐξίσωσιν ἐπὶ.

Τὸ ὑποπονεῖον Βουλγαρῆ ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἐλάμπρυνεν ἔτι μᾶλλον τὸν "Ελληνα Λιάδογον, ἀπονέμονε εἰς αὐτὸν κατὰ συνήθειαν Φραγκικὴν τὸν τίτλον Δουξ, καὶ διὰ Β. Διατάγματος ἅμα τῇ βασιλείᾳ τὸν δ' Λιάδογον-Κωνσταντῖνον ἐπεκλήθη καὶ Δουξ τῆς Σαρόνης.

Ἀντικρούων τὸ Φραγκικὸν τοῦτο ὁ δαίμνηστος Φιλήμων κατὰ
τὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων τῆς 17ης Σββεῖου 186

α) Ἰκονομα γηθρυζόμενον διὰ τῇ Βασιλείᾳ δὲν πρέπει ν' ἀπογυμνωθῇ ἐν Ἑλλάδι τῆς πανοπλίας, τὴν ὁσίαν φέρει εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Βασιλεία εἶνε διάφορος τῆς Βασιλείας τῶν ἄλλων ἔθνων. Ἀνεῖν εἰς ἑδώ φερόδωρος κατακτητῆς ὁ Βασιλεὺς ἀλλ' ἐκλήθη εἰς τὸν θρόνον ἐλευθερία βουλήσει τοῦ λαοῦ....

«Μετά τῆς ἐν Ἑλλάδι πάσης τῆς τέλει γενομένης συνθέσεως ἀναμνηστικῶς ταπεινώσεως, ξενικαί, ἀπαιτίαι ἀναμνηστικῆς δουλείας, οὐδεμία δὲ ἀνάγκη ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας ἀξία τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Οὐδεὶς Ἕλληνα ἔφερε τίλον δουκός, Πρίγκιπος, Κόμητιν, ἀλλὰ ξένον τυχοδιώκτα Φυλάκον, ἐγκαταστάτην ἐν μέσῳ ἡμῶν διὰ προδοσίας.

Ο ΘΕΟΣ ΣΩΖΟΙ

ΤΗΝ Α. Μ. ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΩΝ Ε.

Αναμένοντες πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν μυχίας ἐχθρὸς διὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Πανελλήνων Κωνσταντίνου οἱ ἡμεῖς, δόξα τῷ Θεῷ, τὸν Παντοδύναμον Θεὸν ἵνα σκέπῃ καὶ κρατῇ τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Μ. Βρετανίας καὶ Αὐτοκράτορα τῆς Ἰνδίας Γεώργιον Ε'.

Πρὸς τὴν Βρετανικὴν δυναστείαν ἀπ' αἰῶνος ἦδη τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀποβλέπει μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ μετὰ θαυμασμόν καὶ ἀγάπης περιβάλλει τὸ εὐγενὲς καὶ μεγαθύμον Βρετανικὸν ἔθνος.

Ἀπ' οὗτου ἡ ἐννομία καὶ εὐνοία ἐλευθερία ἐφυγάδεύθη ἀπὸ τῆς κοιτίδος αὐτῆς, τῆς Ἑλλάδος, οὐδαμῶς ἄλλοθεν ἔρπον ἄσπλον καὶ φιλοξενίαν θερμότεραν καὶ εὐκρινέστεραν ἢ ἐν τῇ Μ. Βρετανίᾳ, παρὰ λαῷ εὐγενεῖ καὶ εὐφροσύνῃ, ὅστις προσφέρει εἰς αὐτὴν διὰ τὸν ἀποφασισμὸν καὶ λατρίαν.

Ἡ ἐκείσεως τοῦ Βρετανικοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν προσέκρουσε βεβαίως εἰς τὰ δικαιὰ καὶ τὰ συμφέροντα ἄλλων ἔθνων καὶ λαῶν, ἐξημίωσαν αὐτοὺς προσκαλεῖται ἡ διαρκὴς ἀλλ' ἡ ζωὴν ἀπολιτιστικὴν ἐπίδρασις τῆς Βρετανικῆς ἰσχύος καὶ διακρίσεως ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν εἰνε ἀναμφισβήτητος καὶ πανθομολογούμενη.

Ἀνεξαρτήτως δὲ τῶν βαυτετέρων ἐλατρώσεων, ἡ Μ. Βρετανία, ἐκείσεως καὶ ἐπέβαλεν εἰς τὸν κόσμον τὴν καθάρτησιν τοῦ ἀνθρωπίνου θεσμοῦ τῆς δουλείας καὶ ἡ Βρετανικὴ σημαία δὲν ἐπαύσατο ὑπερήφανος διέδωκε τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐάν συμπλήρῃ ἡ ἐξουχέτης τῶν ἑλλικῶν ὑπεφρονῶν μετὰ τῶν ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν ἰδεῶν οὐδὲν ἀμνηστέον ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις οὐδὲ καταστῆλται ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν αὐτῶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς, ὅσοι διετέλουν ἐν τῇ σκότη τῇ βαρβαρότητι καὶ τῇ ἀμαθείᾳ.

Ἐκατομύριας ἑατομυρίων λαῶν μὲν καὶ χθὲς βαρβάρων καὶ πτωχῶν, τούτων ἀγρίων καὶ ἀνθρωπίνων ὑπὸ τὴν βρετανικὴν σημαίαν ἐξημερώθησαν καὶ ἐξανθροώθησαν καὶ σταθερῶς προσιόνται ἐν τῇ συγχρόνῃ πολιτικῇ, ἐπ' ἀγαθῷ ἑαυτῶν καὶ τῇ ἀνθρωπότητι.

Δι' οὗ καὶ ἀπὸ ἐκατομυρίων ἑατομυρίων σφοδρῶν ἀναμένονται σήμερον πρὸς τὸν Ὑψιστον θεόν, καὶ ἐπὶ αὐτῇ τῇ μακροτάτῃ καὶ κραταιοτάτῃ βασιλείᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Γεωργίου Ε' ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κόσμου σμικάντες.

Οἱ Κύριοι Ἕλληνες μετ' εὐγνωμοσύνης ἀπομολογοῦμεν τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας, πρὸς τὸς ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς συνθήκας καὶ τὰ ἰδιαιτέρως συμφέροντα τῆς Μ. Βρετανίας, καὶ διὰ ταῦτα ἐνοῦμεν μετὰ πάντων τῶν ἄλλων ὑπὸ τὴν βρετανικὴν σημαίαν λαῶν τὰς διακρίσεις καὶ μυχίας ἐχθρὸς πρὸς τὸν Παντοδύναμον ὑπὲρ τῆς αἰωνίας κραταιώσεως καὶ ἰσχύος τῆς Βρετανικῆς Δυναστείας καὶ τῆς Μ. Βρετανίας.

Θὰ ἡμεῖς ὅμως κόλαες ἀγνεύει καὶ δαίμονι ἀνδροπόδωδες, ἂν παρελθόντες μετὰ τῶν εὐχῶν ἡμῶν τούτων νὰ διακρίσωμεν ἐν εὐεργετικῇ καὶ ἂν ἦν δι' ἄλλους ὑποφρονῶντας λαούς ἡ Βρετανικὴ κυριαρχία ὑπὲρ πάντων ἄλλων ἐξήντησε τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν αὐτῶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς, ὅσοι διετέλουν ἐν τῇ σκότη τῇ βαρβαρότητι καὶ τῇ ἀμαθείᾳ.

Μετὰ τὰς Ἀθήνας, τὸ κλεινὸν Ἀστυ τῆς Μ. Βρετανίας ἐγένετο τὸ μεγαλοπρεπέστατον θέημα ἀπὸ τοῦ ὅπου μεγαλοφρονῶντος κίρκους ἐβροντοφώνησαν πρὸς τὸν κραταῖον καὶ ἐνδοξον λαὸν καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ γήνηα ἀνθρώπων καὶ ἐθνικὰ δικαιώματα καὶ τὰ ἑλληνὰ ἐκδομὰ πρὸς τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν ἀπηγγέλλονται τὰς μεγάλας ἀνδρῶν Βρετανίων, καὶ ἀπὸ πᾶν βρετανικὸν στόμα ἐφρονῶν ταῦτα ἀπὸ μακρῶν ἦδη αἰώνων.

Αἱ σημερινὰ δοκιμασίαι τῆς ἀνθρωπότητος καὶ αὐτῆς τῆς Μ. Βρετανίας ὑπὸ τὸν τρομερὸν πανευρωπαϊκὸν πύλον παρόντων ἀφορμῶν ὅπως ἐξ Ἀγγλίας ἡγήσονται καὶ πᾶν ἀπὸ τὸν κόσμον τὰ θεσπέσια κληροῦμα διὰ τῶν δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, καὶ ἐννοήματα ἀπὸ αὐτῶν ἀφορισμοὶ κατὰ τὸν γερμανὸν καὶ ἐθνικὸν καὶ τῆς γερμανικῆς βαρβαρότητος καὶ ὁμότητος.

Καίτοι παρὰ τὸ πλεονέκτημα τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας, τῶν μύλων τῶν ἐλευθερίων χωρῶν, συντηροῦνται καὶ κρατεῖται ἐξισοῦς, ἀποβλέποντα μύλων εἰς τὴν ἐξουχέτησιν ἰδίων συμφερόντων καὶ τὴν κατάρτησιν ἑξῶν χωρῶν καὶ ὑποδοχῶν ἑξῶν λαῶν, οἱ Ἕλληνες ὁλοφύως ἐχόμεθα ὑπὲρ τῆς τελείας νίκης τῶν βρετανικῶν καὶ τῶν γαλλικῶν δυνάμεων πεποιθότες διὰ τὴν νίκην αὐτῆς ἵνα τῇ τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ κατὰ τὸν ἐγωισμόν καὶ τῆς κατάρτητος.

Εὐχόμεθα ἵνα ἡ Μ. Βρετανία ἀπαλλαγῇ τοῦ παρόντος δεινοῦ πολέμου νικηφόρος καὶ ἀναδείξῃ λαμπρότερα καὶ ἐνδοξότερα ἡ Βρετανικὴ Δυναστεία ὑπὸ τὸν κραταῖον καὶ ἐνδοξον λαὸν καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ γήνηα ἀνθρώπων.

Εἴθε ὑπὸ τὴν ἐνδοξὴν βασιλείαν Αὐτοῦ ἡ Μ. Βρετανία νὰ ἀναδειχθῇ πάλιν ἐλευθερώτρια τῶν ξενόκτοιμων λαῶν καὶ προστάτρια τῶν ἀδυνάτων καὶ μικρῶν ἰδνῶν.

Ἡ Κύριος ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ταύτῃ ἡμέρᾳ καθάριται πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς ἑλλοκαρίας καὶ διὰ τὸν ἑλλοκαρὸν ἵνα εὐδοκίῃ καὶ ἀποδόσῃ ταύτῃ ἐκεῖ ὅπου διαγορεύονται οἱ αἰώνιοι πόθοι τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἱστορίας, ἡ ἀξίωσις, δικαιοσύνη, καὶ ἐπὶ τῇ πίστει ταύτῃ ἀναφωνοῦμεν

Σῶζοι ὁ Θεὸς τὸν Βασιλέα ΓΕΩΡΓΙΟΝ Ε'.

Ἐλπίω δὲ ἡσυχίας πλέον. Ἐλπίω ὁ υἱός μου νὰ ἦν καλὸς, φίλος μου τὸν πολὺ καὶ διὰ ἄλλους.

Σὲ φίλῳ χίλις φορὲς ὁ ἱδικός σου

Τὸ γράμμα στέλλω κατὰ χωρὶς νὰ ξέρω πότε θὰ φθάσῃ.

Τετάρτη—Θεσσαλονίκη, 30(11)1912.

Εἰμι καλὰ. Κατετάχην ἐν τῷ σὸμᾳ μου, ἐν τῷ τιμημένῳ Α' Σύνταγμα.

Ζήτησ' ἡ Πατρίδα.

Φίλος μου τὸ παιδί μου

Ἀφίσατα Κυριακή 19.11.1912

Εἰμι πολὺ καλὰ. Φίλος μου τὸν Πατέρα.

Σὲ φίλῳ ὁ δικός σου

Κυριακή Θεσσαλονίκη, 11(24)11/1912.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Φίλος μου τὸν πατέρα.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ Κυρὰ-Πορνὸς πρὸς. Εἰμι ἐντελὲς καλὰ. Πάγει.

ΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Κατ' αὐτὰς θὰ προσληθῶσιν οἱ κατὰ τὸν πόλεον καὶ τὸν χωρὶν τῆς νήσου ἔθνος ἐκλέξωσι τὰς διαχειριστικὰς ἐπιτροπὰς τῶν οἰκίων ἑκπαιδευτῶν, ἐνασκούντες δικαίωμα οὕτως τὴν σημασίαν οὐδεὶς πρέπει νὰ ὑποτιμῇ.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας διαχειρίσεως τῶν ἑκπαιδευτῶν ἡμῶν ἐξαγοράζομεν διὰ τῆς καταβολῆς τῶν σχολικῶν τελῶν καὶ ἐφελόμενοι νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀποτελεῖ αὐτὴ σπουδαία παραχώρησις τῆς ξενοκρατίας ἐν τῇ πόλει, ἢν ἄλλως ἀντὶ πάσης θυσίας εἴδει νὰ διεκδικήσωμεν.

Ἡ διετής τῶν σχολικῶν διαχειρίσεως παρῶντες ἱκανὸν καιρὸν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ἐκτιμῶσιν τὰς ἐπιπτώσεις τῶν μὲν τοῦδε ἐπιτροπῶν, ἢν κρινώσιν ἂν θὰ ἐμπιστευθῶσιν καὶ πάλιν εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα τὴν ἐξελικτὴν ἰσὺς καὶ πολλὰς ἐπιπτώσεις πάντοτε ὅμως τιμητικὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐποπτείας καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐκπαιδευτῶν. Δύναται ὡστόσο νὰ ἀναθέσῃ τὴν τιμητικὴν ταύτην ἐντολήν εἰς ἑτέρα τῆς κοινότητος πρόσωπα ἀποβλέποντες πάντοτε εἰς τὸ ἴδιον καὶ τὴν χαρακτῆρα καὶ τὴν μέρωσιν αὐτῶν καὶ εἰς τὸ ἐπιτελεσθέν ἐκαστοῦ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐνδιαφερόντων, τοῦδ' ἔπερ καθήκον ἔχει πᾶς πολίτης, ἐλλείπει δ' ὅμως ὡς τὰ πολλὰ διὰ τὴν ἐλλείψιν δημοσίου πνεύματος παρὰ πλείστοις.

Χαρακτηριστικὴν γνώμησιν κοινῶς προσημνησὺν καὶ συμφωνήσας ἀποτελεῖ ἡ ὁρμή καὶ συνετὴ χρῆσις τῶν δικαιωμάτων ὅτινα ἀφορῶσιν εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον, καὶ μάλιστα διὰ σημερινὴν καὶ ὑψηλὴν εἰς τὴν ἀγωγὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων πάσης κοινότητος.

Ὅταν οἱ γονεῖς ἀναλογισθῶσιν, ὅτι ἀπὸ τῆς ὑγιούς καὶ ὀρθῆς παιδείας ἐξέρχεται τὸ μέλλον τῶν τέκνων αὐτῶν, ἢν τὸν ὅλον ἐστὶν ἐξαρτημένη τὰς προτιμίας καὶ τὰς ἐπιπτώσεις αὐτῶν, πιστεύομεν ὅτι θὰ ἀναλογισθῶσιν ἑλπίαν τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ψυχῆς ἢν προσκαλοῦνται νὰ φέρωσι πρὸς ἐκλογὴν ἐκείνων εἰς τοὺς ἐμπιστευθῶσιν τὴν διαχείρισιν τῶν Σχολικῶν αὐτῶν.

Ἡ σημασία τῶν σχολικῶν ἐκλογῶν προσλαμβάνει μεγαλειότητα σημασίας εἰς τὰς πόλεις, ὅπου λειτουργοῦν ἐκπαιδευτήρια ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ συνεπῶς ἀποβλέποντες εὐθιῶς.

Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης Λευκωσίας μάλιστα δὲν εὐδυνάται μόνον δι' ἐν τὴν ἀλλὰ φέρει μεγαλειότητα εὐθιῶν πρὸς τὴν πόλιν, ὅπως ἐν τῇ Νήσῳ, διότι παρ' αὐτῇ λειτουργοῦσι πάντα τὰ ἀνώτερα ἑκπαιδευτήρια, ἐν οἷς καὶ παιδεύονται μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ οἱ οἱ καὶ θυγατέρες τῶν Ἑλλήνων κατοικούντων ἐν πόλει τῆς Νήσου, ἐξ ὧς δὲ τιμητικὴ εἰνε ἡ ἐντολή καὶ ἡ εὐδυνία, ἢν φέρει αὐτὴ ἐννοίαν ἀπάσης τῆς Νήσου.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ προσκλήσωμεν σὺν τῶν τῶν προσοχῇ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν εἰς τὰς σχολικὰς παρ' ἡμῖν ἐκλογὰς καὶ δι' ἄλλων ἐπὶ λόγων οὐχ' ἔχον σπουδαίων, τὸν οικονομικὸν, ἀλλ' ὅτι νὰ γνωρίζῃ ἡ ἡμετέρα κοινότης εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν αὐτῆς πάντων τῶν βαθμῶν φοιτῶν ὑπερταξίσι μαθητῶν καὶ μαθητρίων ἐκ διαφόρων πόλεων καὶ χωρῶν τῆς νήσου προσερχόμενοι, οἵτινες πρὸς τοὺς διδασκτοὺς ὅτινα καταβάλλουσι δαπάναις καὶ διὰ κατοικίας καὶ συντήσεως αὐτῶν, ἔπερ ἀποτελεῖ πᾶσι ἐκπαιδευτῶν, καὶ ἂν ὑπολογίσωμεν εἰς τὸν τοῦλάχιστον κατ' ἐλάχιστον ἑξῶς σμικροτάτην εἰς τὸ 6,000 ἢ ἑξῶς καὶ τὸ 5,000.

Εἰς προγενέστερον φέλλον ἡμῶν ἐξελέξαμεν πᾶσιν καταβάλλουσι φροντίαν πόλιν εὐρωπαϊκῇ ὅπως διατηρῶσι καὶ παρ' ἐξῶς, ὅτι εἰς τὴν πλείονα καὶ καλλίτερα ἑκπαιδευτήρια καὶ συγκεντρωθῶσι καὶ πλείστοις μαθηταῖς καὶ σπουδασταῖς κατατάσσονται τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἑθνῶν.

Εἴδομεν, ὅτι αἱ τὸ πολιτικὸν καὶ αἱ κοινωτικὸν ἀρχαὶ καὶ οἱ ἰδιώται φροντίζουν ὅπως ἐπιτύχωσι τοὺς παρεπιδήμους σπουδαστὰς πρὸς τὰς σπουδὰς καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν, ἔτοιμα νὰ τρωθῶν ἐν ἡμέτεροις τοῖς γονεῖς ἢ κηδεμόνας αὐτῶν, ἢ καὶ νὰ παρέχωνται εἰς τοὺς σπουδαστὰς τοῦτους πᾶσαν δυνατὴν ἀνεκτικὴν καὶ εὐμάρειαν ἐπὶ μετρίᾳ δαπάνῃ καὶ πᾶσαν δυνατὴν ἐκκολάν πρὸς εὐδυνίαν τῶν σπουδῶν αὐτῶν.

Ἡ Λευκωσία ἐξαίρετως ἐν τῇ νήσῳ συγκεντρῶν τὴν μετῶνα ἀρτιὰν ἑθνῶν μαθητῶν καὶ μαθητρίων, ἔστιν σημαντικὴν ἔχει τὴν οικονομικὴν ὠφέλειαν καὶ ὀφείλει χάριν τῶν ἑθνῶν τέκνων τῆς νήσου ἐπαρρησιάζει τὰ ἑκπαιδευτήρια αὐτῆς, νὰ ἐπιτύχῃ δὲ ἐν παντὶ δυνατῇ μέτρῃ τὴν ἀγωγὴν τῶν ἀλλοθῶν προσερχομένων μαθητῶν καὶ μαθητρίων καὶ τῆς

ἐν ἡμέτεροις τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀρχὰς πρὸς τοὺς.

Καλούμεν κατ' αὐτὰς νὰ ἐκλέξῃ νέαν διαχειριστικὴν ἑπιτροπὴν τῶν πολυμερῶν καὶ πολυσυνθέτων ἑκπαιδευτῶν αὐτῆς, ὅφρα νὰ ἐμπιστευθῇ ταύτῃ εἰς πρόσωπα ὧν εἰνε δεδοκιμασμένη ἡ ἐντελεχρὴ καὶ εὐκρινὴς περὶ τούτων μέριμνα, ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἐμπειρία καὶ προπάντων ἡ ἐμπιστοσύνη ἢ ἀπολαύσει γενικώτερον ἀπὸ τὴν Νήσον πᾶσαν, διότι αὐτὸ ἐφελκύνεται εὐρύτερον τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς ἑλλ. Νήσου.

Εὐτυχῶς οὐδένα ἐπηρεάζει σήμερον κομμητικὴ προκατάληψις καὶ ἐμπέδια, ὅστε νὰ μὴ διαδύῃ τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἀνεπηρέαστον, προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ μόρφωσης τῶν τέκνων του καὶ περὶ τῆς ἐμπιστοσύνης ἢν πρέπει νὰ ἐμπνεύσῃ τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεως εἰς ἡμᾶς τὴν Νήσον ἐξ ἧς καὶ σπουδαῖαν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν παρέρχεται ἡ πόλις αὐτῇ.

Οἱ ἡμέτεροι συμπολιταί, οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπέδειξαν καὶ νῦν φιλοφροσύνη καὶ ἐξόφλησιν ἀντιλήψεως καὶ ἀνεξαρτήτων γνώμης σπουδαῖαν δύναμιν, ἔχοντες πάντα τὰν ἐντολήν ἐν νῷ καὶ ἰδίᾳ τὴν βαρεῖαν ἐντολήν ἢν ὑπέχοντο ἀπέναντι τῆς Νήσου ἀπάσης, ἢς ἀναζητήσωσι τὰ ἀρμοδιώτερα πρόσωπα ὅπως ἀναθέσωσιν εἰς αὐτὰ τὴν τιμητικὴν ἐντολήν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἑκπαιδευτῶν τῆς Κύπρου πρωτεύουσας.

Εὐτυχῶς οὐδένα ἐπηρεάζει σήμερον κομμητικὴ προκατάληψις καὶ ἐμπέδια, ὅστε νὰ μὴ διαδύῃ τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἀνεπηρέαστον, προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ μόρφωσης τῶν τέκνων του καὶ περὶ τῆς ἐμπιστοσύνης ἢν πρέπει νὰ ἐμπνεύσῃ τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεως εἰς ἡμᾶς τὴν Νήσον ἐξ ἧς καὶ σπουδαῖαν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν παρέρχεται ἡ πόλις αὐτῇ.

Οἱ ἡμέτεροι συμπολιταί, οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπέδειξαν καὶ νῦν φιλοφροσύνη καὶ ἐξόφλησιν ἀντιλήψεως καὶ ἀνεξαρτήτων γνώμης σπουδαῖαν δύναμιν, ἔχοντες πάντα τὰν ἐντολήν ἐν νῷ καὶ ἰδίᾳ τὴν βαρεῖαν ἐντολήν ἢν ὑπέχοντο ἀπέναντι τῆς Νήσου ἀπάσης, ἢς ἀναζητήσωσι τὰ ἀρμοδιώτερα πρόσωπα ὅπως ἀναθέσωσιν εἰς αὐτὰ τὴν τιμητικὴν ἐντολήν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἑκπαιδευτῶν τῆς Κύπρου πρωτεύουσας.

Εὐτυχῶς οὐδένα ἐπηρεάζει σήμερον κομμητικὴ προκατάληψις καὶ ἐμπέδια, ὅστε νὰ μὴ διαδύῃ τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἀνεπηρέαστον, προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ μόρφωσης τῶν τέκνων του καὶ περὶ τῆς ἐμπιστοσύνης ἢν πρέπει νὰ ἐμπνεύσῃ τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεως εἰς ἡμᾶς τὴν Νήσον ἐξ ἧς καὶ σπουδαῖαν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν παρέρχεται ἡ πόλις αὐτῇ.

Οἱ ἡμέτεροι συμπολιταί, οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπέδειξαν καὶ νῦν φιλοφροσύνη καὶ ἐξόφλησιν ἀντιλήψεως καὶ ἀνεξαρτήτων γνώμης σπουδαῖαν δύναμιν, ἔχοντες πάντα τὰν ἐντολήν ἐν νῷ καὶ ἰδίᾳ τὴν βαρεῖαν ἐντολήν ἢν ὑπέχοντο ἀπέναντι τῆς Νήσου ἀπάσης, ἢς ἀναζητήσωσι τὰ ἀρμοδιώτερα πρόσωπα ὅπως ἀναθέσωσιν εἰς αὐτὰ τὴν τιμητικὴν ἐντολήν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἑκπαιδευτῶν τῆς Κύπρου πρωτεύουσας.

Εὐτυχῶς οὐδένα ἐπηρεάζει σήμερον κομμητικὴ προκατάληψις καὶ ἐμπέδια, ὅστε νὰ μὴ διαδύῃ τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἀνεπηρέαστον, προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ μόρφωσης τῶν τέκνων του καὶ περὶ τῆς ἐμπιστοσύνης ἢν πρέπει νὰ ἐμπνεύσῃ τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεως εἰς ἡμᾶς τὴν Νήσον ἐξ ἧς καὶ σπουδαῖαν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν παρέρχεται ἡ πόλις αὐτῇ.

Οἱ ἡμέτεροι συμπολιταί, οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπέδειξαν καὶ νῦν φιλοφροσύνη καὶ ἐξόφλησιν ἀντιλήψεως καὶ ἀνεξαρτήτων γνώμης σπουδαῖαν δύναμιν, ἔχοντες πάντα τὰν ἐντολήν ἐν νῷ καὶ ἰδίᾳ τὴν βαρεῖαν ἐντολήν ἢν ὑπέχοντο ἀπέναντι τῆς Νήσου ἀπάσης, ἢς ἀναζητήσωσι τὰ ἀρμοδιώτερα πρόσωπα ὅπως ἀναθέσωσιν εἰς αὐτὰ τὴν τιμητικὴν ἐντολήν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἑκπαιδευτῶν τῆς Κύπρου πρωτεύουσας.

Εὐτυχῶς οὐδένα ἐπηρεάζει σήμερον κομμητικὴ προκατάληψις καὶ ἐμπέδια, ὅστε νὰ μὴ διαδύῃ τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἀνεπηρέαστον, προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ μόρφωσης τῶν τέκνων του καὶ περὶ τῆς ἐμπισ